

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25CoCsp/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202500
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8122202500.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 8115 Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 17Csp/35/2022-262 zo dňa 28.04.2023 takto

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby, z r u š u j e rozsudok o zamietnutí žaloby v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

II. V prevyšujúcej časti rozsudok z r u š u j e a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že cit.: „I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 497; 499; 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, §§ 1 ods. 2; 9 ods. 1, 2; 11 ods. 1, 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, §§ 52 ods. 1 až 3; 53 ods. 1, 2, 5; 54 ods. 1 až 3; 524 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Konštatoval, že mal v konaní preukázané, že žalovaný postúpil svoju pohľadávku voči žalobcovi v roku 2015 spoločnosti BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED a aktuálnym veriteľom pohľadávky je spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. Súd mal dokonca za preukázané, že žalobca podal v rovnaký deň žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti totožného úveru poskytnutého na základe totožnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nielen voči žalovanému, ale aj voči aktuálnemu veriteľovi, pričom už v priebehu tohto súdneho konania voči žalovanému bolo o žalobe voči aktuálnemu veriteľovi právoplatne rozhodnuté. Predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 8Csp/35/2022 bolo okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru taktiež aj určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, i nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Skutočnosť, že došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy, bola žalobcovi teda známa už v čase podania žaloby. Keďže žalovaný postúpil svoje nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ešte pred začatím tohto konania, žalovaný nie je ani pasívne

vecne legitimovaným subjektom v tomto spore, pretože nie je nositeľom práv a povinností z predmetného úverového vzťahu.

4. Zistenie nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v danom prípade je samo o sebe postačujúcim dôvodom na zamietnutie žaloby, preto súd žalobu voči žalovanému ako neopodstatnenú zamietol.

5. Súd ďalej uviedol, že hoci žalovaným prezentované úvahy o šikanóznom spôsobe výkonu práva žalobcu nie sú v konaní preukázané, postup žalobcu sa tak minimálne môže javiť. Je totiž nespochybniteľné, že v čase podania žaloby žalobca, resp. jeho právny zástupca, musel mať vedomosť o tom, že podáva dve žaloby vychádzajúce z totožnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a taktiež v priebehu konania sa vzhľadom na žalovaným tvrdené skutočnosti bezpochyby musel mať vedomosť aj o potenciálnej „chybe“, ku ktorej došlo podaním dvoch žalôb v ten istý deň. Skutočnosť, že sa na tunajšom súde viedlo konanie aj voči aktuálnemu veriteľovi pritom bolo súdu i žalovanému až do momentu získania vyjadrenia od aktuálneho veriteľa, neznáma. Zarážajúci je pritom fakt, že v predmetnom konaní voči aktuálnemu veriteľovi už žalobca v priebehu tohto konania vedeného proti žalovanému disponoval rozhodnutím o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, avšak túto skutočnosť súdu zamlčal. Napokon sa žiada tiež dodať, že žalobca v danom prípade neargumentoval nedosiahnuteľnosťou aktuálneho veriteľa a nespochybňoval skutočnosť, že pohľadávka bola postúpená a aktuálnym veriteľom je osoba odlišná od žalovaného. V danom prípade, ak by aj mal žalobca pochybnosť o pasívnej vecnej legitímácii toho-ktorého veriteľa najvhodnejšou formou žaloby v takom prípade je jedna žaloba podaná súčasne voči obom potenciálnym nositeľom subjektívnej povinnosti vychádzajúcej z hmotného práva.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie právne podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a rozhodol tak, že plne úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom uviedol, že odvolanie podáva len v rozsahu zamietnutia žaloby vo veci určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. V časti zamietnutia žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, odvolanie nepodáva, ale v tejto časti berie žalobu späť a v tejto časti navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a konanie zastaviť.

8. Odvolanie podáva z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok zamietol bez testu ich neprijateľnosti, nakoľko dospel k záveru, že žalovaný nie je vo veci pasívne vecne legitimovaný, vzhľadom na postúpenie pohľadávky na iný subjekt. Súd prvej inštancie však v odôvodnení napadnutého rozsudku bližšie nevysvetľuje, prečo by po postúpení pohľadávky na iný subjekt nemal mať žalovaný pasívnu vecnú legitímáciu v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Konštatuje len, že žalovaný má byť nositeľom subjektívnej povinnosti vychádzajúcej so žalobcom uplatňovaného hmotného práva. Vychádzajúc z rovnakého názoru, podal žalobu proti žalovanému. K mylnému zisteniu súdu prvej inštancie, o absencii pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9Co/29/2017 zo dňa 17.05.2018, vydaný priamo vo vzťahu k žalovanej (pod pôvodným obchodným menom). Rovnako uznesenie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/145/2018 zo dňa 30.05.2019. Vo veciach, akou je súdená vec, je možné žalovať obidva subjekty, postupcu aj postupníka, alebo len postupcu, alebo len postupníka, obidva sú pasívne vecne legitimovaní. Navyiac, žalovaný ani platne pohľadávku nepostúpil, nakoľko postúpiť nemohol tzv. živý úver, to znamená, že najprv by musel úver zosplatiť, a to spôsobom, predpísaným ustanovením § 53 ods. 9 OZ. Zosplatnenie je jednostranným adresovaným právnym úkonom, ktorý musí byť určitým a zrozumiteľným. Zo zosplatnenia musí jednoznačne vyplývať, ktorej splátky, kedy splatnej a v akej výška sa týka. Musí ísť o konkrétnu splátku. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, môže veriteľ ako dodávateľ žiadosťou o zaplatenie uplatniť stratu výhody splátok až po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou splátky, pokiaľ súčasne upozornil spotrebiteľa nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Výzva na úhradu dlžnej sumy z 13.04.2012 o predčasnej splatnosti celého úveru 13.04.2012 evidentne dokazuje, že žalovaný postup podľa § 53 ods. 9 OZ, nedodrжал.

9. Z uvedených dôvodov žiadal žalobca rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Považoval odvolanie z procesného hľadiska za vadné dôvodiac, že odvolanie žalobcu nemá zákonom požadované náležitosti. Z obsahu odvolania totiž nevyplýva, z akých dôvodov (taxatívne vymedzených v § 365 ods. 1 CSP) žalovaný považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne. Žalobca iba formálne využil možnosť podať odvolanie proti rozsudku, v ktorom však neoznačil žiaden odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP. Prítomnosť iných odvolacích dôvodov, než ktoré odvolateľ sám označil, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nebude zisťovať a ak by aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nebude na ne prihliadať, s výnimkou zistenia väd, týkajúcich sa procesných podmienok. Navyše, odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania, je odvolací súd viazaný. Žalobca je v celom konaní kvalifikovane zastúpený advokátom, na ktorého zákonodarca kladie zvýšený nárok konať pri zastupovaní klienta s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou, vrátane elementárnej povinnosti advokáta postupovať pri výkone advokácie s odbornou starostlivosťou. Žalovaný považuje podané odvolanie za nedôvodné aj z hmotnoprávneho hľadiska, keďže napadnutý rozsudok je vecne správny. Súd prvej inštancie nekonal arbitrárne, svoj postup riadne a presvedčivo odôvodnil, pričom v závere rozsudku osobitne poukázal na nekorektné správanie žalobcu, ktorý zamĺčal rozhodujúce skutočnosti v spore (ods. 31). Dňa 01.01.2014 žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd (STÁLY ROZHODCOVSKÝ SÚD zriadený pri ROZHODOCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a. s., Bratislava), na základe ktorej sa voči žalobcovi domáhal zaplatenia zostatku nesplateného úveru vo výške 1.962,28 EUR s prísl. Rozhodcovský súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu, keď vydal rozhodcovský rozsudok zo dňa 16.5.2014 sp. zn. IA-C/0314/4539, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2014 a vykonateľnosť dňa 04.08.2014. V tejto súvislosti existuje vo vzťahu k určaniu domnejšej neprijateľnosti zmluvnej podmienky v čl. 2 bod 5 zmluvy o úvere res iudicata. Ďalej žalobca spomínanú organizáciu (pravdepodobne ide o spotrebiteľské združenie HOOS) kontaktoval 4 roky pred podaním žaloby. Napriek tomu sa žalobca rozhodol špekulatívne podať určovací žalobu (zrejme aby sa špekulatívne vyhol námietke premlčania) až dňa 11.03.2022, a to po takmer šiestich rokoch od dátumu dohodnutej konečnej splatnosti úveru (15.09.2016), v dôsledku čoho mu evidentne nehrozila žiadna ujma od žalovaného z dôvodu premlčania pohľadávky najneskôr v roku 2019, pričom žalobca si bol vedomý, že k postúpeniu pohľadávky došlo už v roku 2015. Je mimoriadne zarážajúce, že žalobca (kvalifikovane zastúpený advokátom) v žalobe vedome zatajil rozhodujúcu skutočnosť, že pravdepodobne v jeden a ten istý deň (11.03.2022) podal dve žaloby - na pôvodného veriteľa a na nového veriteľa. Žalobca nemôže byť v oboch sporoch v časti o určenie bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru procesne úspešný, resp. nemôžu byť obidve osoby (pôvodný a nový veriteľ) pasívne vecne legitimované, pričom aktuálne existuje o tejto právnej otázke procesná prekážka - res iudicata. Navyše ten istý konajúci súd (OS Prešov) uložil povinnosť vydania bezdôvodného obohatenia novému veriteľovi. V tomto smere je plne dôvodná námietka žalovaného, že v danom prípade zrejme ide iba o šikanózný výkon práva zo strany žalobcu, ktorý bol v oboch konaniach zastúpený tým istým advokátom, nehovoriac o tom, že hospodárnejšie a účelnejšie bolo žalovať oboch veriteľov v jedno konaní. „Do očí bijúcu“ špekulatívnosť konania žalobcu, resp. jeho advokáta, vidí žalovaný najmä v tom, že v oboch konaniach sa namietajú iné zmluvné podmienky, a to zrejme aby sa vylúčilo prekážka res iudicata, ako aj zrejme preto, aby súčasne došlo k navýšeniu trov právneho zastúpenia. Primárnym motívom podania žaloby nie je zdanlivo prezentovaná ochrana subjektívnych práv žalobcu (spotrebiteľa), ktoré nie sú vôbec zo strany pôvodného veriteľa ohrozené, pričom v konaní nebola preukázaná žiadna snaha o modifikáciu namietaných zmluvných podmienok. Na tento účel žalovaný žiada súd, aby dôkladne vykonal dokazovanie pri výsluchu žalobcu a osobitne sa zaoberal principiálnymi otázkami vo vzťahu k potenciálnemu konaniu žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. V opačnom prípade dochádza k degradácii procesných ustanovení CSP, týkajúcich sa toho, že žalobca (aj privilegovaný spotrebiteľ, v danom prípade navyše kvalifikovane zastúpený advokátom), je povinný uvádzať v žalobe rozhodujúce skutočnosti pravdivo a úplne. Keďže žalovaný v roku 2015 platne postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere ešte pred začatím tohto konania v súlade s § 524 a nasl. OZ (t. j. 7 rokov pred podaním žaloby, o čom žalobca mal vedomosť), žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto spore. Inými slovami, právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktorý bol pôvodne založený zmluvou o úvere, už netrvá. Žalobca namieta platnosť postúpenia prvýkrát až v odvolacom konaní, na čo by súd nemal prihliadať vzhľadom na koncentráciu konania. Žalobca sa domáha určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve o úvere ad absurdum viac ako 7 rokov po postúpení pohľadávky a takmer 6

rokov po konečne splatnosti úveru, a teda niekoľko rokov po premlčaní dlhu. Očividne tým zneužíva skutočnosť, že nie je povinný preukazovať naliehavý právny záujem a využíva toto konanie ako nástroj šikany žalovaného. Vzhľadom na uplynulý čas je vylúčené, aby došlo k ujme na právach žalobcu. Akceptácia žalobného nároku je v tomto prípade možná iba pri zjavne formalistickom výklade príslušných ustanovení. Povinnosťou súdov je práve naopak zohľadňovať špecifické okolnosti každého konkrétneho prípadu tak, aby bolo dosiahnuté spravodlivé vyriešenie veci, t.j. také, aby úzkostlivé lipnutie na litere zákona v prospech jednej procesnej strany nespôsobilo do očí bijúcu nespravodlivosť druhej procesnej strany (I. ÚS 549/2015). Žalovaný veriteľ objektívne nedisponuje už úverovou dokumentáciou vzhľadom na uplynulý čas, ako aj postúpenie pohľadávky. Žalovaný (pôvodný veriteľ - postupca) nie je oprávnený modifikovať pôvodné zmluvné podmienky v zmluve o úvere napr. uzavretím písomného dodatku (takýmto oprávnením totiž disponuje už iba postupník - nový veriteľ). Úverová pohľadávka bola pritom v závere roku 2015 odpísaná v účtovníctve žalovaného. V danom prípade žalovaný súčasne preukázal, že žalobca zamíchal viaceré rozhodujúce skutkové tvrdenia (predčasné zosplatnenie úveru, postúpenie pohľadávky, špekulatívne okolnosti podania žaloby, ku ktorej došlo až po štyroch rokoch od rokovania so spotrebiteľským združením a najmä zatajenie podania obdobnej žaloby na postupcu). Žalobca v žalobe zatajil, že rozhodcovský súd podanej žalobe žalovaného vyhovel v celom rozsahu, keď vydal rozhodcovský rozsudok. Je neprípustné, aby žalobca svoju procesnú pasivitu v rozhodcovskom konaní suploval v novom určovacom konaní. Na tieto účely slúži inštitút žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (v tom čase ešte nebol účinný zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní). Ide o zjavné zneužitie práva zo strany žalobcu. Navyše, skúmanie vykonateľnosti exekučného titulu patrí do kompetencie exekučného súdu. V danom prípade nejde o zdanlivú ochranu subjektívnych práv spotrebiteľa, ale zjavne oneskorená žaloba bola podaná primárne so zisťujúcim úmyslom.

11. Na základe uvedeného považoval žalovaný napadnutý rozsudok za vecne správny a žiadal, aby ho odvolací súd potvrdil a priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Žalobca v odvolacej replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že jeho odvolanie spĺňa všetky obsahové náležitosti dané ust. § 363 CSP. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, poukázal na svoje odvolanie a na ústne prednesy svojho právneho zástupcu. Rovnako za nenáležitú procesnú obranu žalovaného, čo sa týka poukazu, že pohľadávka banky by bola aj tak premlčaná a dodávateľ by sa nemohol v súdnom konaní domáhať jej uplatnenia. Čo sa týka tohto argumentu, premlčaná pohľadávka má charakter naturálnej obligácie. Je známa prax dodávateľov, ktorý na uplatnenie svojich premlčaných pohľadávok využívajú buď upomínacie konanie alebo si ich uplatnia skrz výkon zrážok zo mzdy, pri ktorom zamestnávateľ nie je povinný aplikovať § 54a OZ, na ktorý žalovaný v odvolaní poukazuje. Predmetom postúpenia je len určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah. Postúpením pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nedošlo k prevodu práv alebo povinností, o ktorých sa v spore koná. V zmysle ust. § 530 ods. 1 OZ je žalovaný ako postupca stále subjektom legitimovaným, aby sa mohol domáhať akéhokoľvek plnenia voči žalobcovi zo spotrebiteľskej zmluvy. Je preto potrebné, aby účinky rozhodnutia súdu (inter partes) sa vzťahovali priamo voči žalovanému. Navyše podľa § 529 ods. 1 OZ dlžníkovi zostávajú po postúpení zachované všetky námietky proti pohľadávke. Žalobca naďalej zotrváva na určení neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré špecifikoval v žalobe. Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok zotrváva na mojej argumentácii doposiaľ uvedenej v konaní v písomných podaniach.

13. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolacieho petitu jeho odvolania.

14. Žalovaný sa k replike žalobcu nevyjadril.

15. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contratio a dospel k záveru, že rozsudok v jeho napadnutej časti je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V časti, v ktorej žalobca vzal žalobu späť, odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky na pripustenie čiastočného späťvzatia žaloby, zrušenia rozsudku v časti o

zamietnutí žaloby v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zastavenie konania v tejto časti.

16. Odvolací súd sa primárne, za účelom zistenia, či sú naplnené procesné podmienky konania vzhľadom na námietku žalovaného, že vzhľadom na to, že dňa 01.01.2014 žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd voči terajšiemu žalobcovi, na základe ktorej sa voči žalobcovi domáhal zaplatenia zostatku nesplateného úveru vo výške 1.962,28 eur s prísl. rozhodcovský súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu, keď vydal rozhodcovský rozsudok zo dňa 16.05.2014 sp. zn. IA-C/0314/4539, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2014 a vykonateľnosť dňa 04.08.2014. Podľa žalovaného v tejto súvislosti existuje vo vzťahu k určaniu domnejšej neprijateľnosti zmluvnej podmienky v čl. 2 bod 5 zmluvy o úvere *res iudicata*.

17. K uvedenej námietke žalovaného odvolací súd konštatuje, že tak ako vyplýva z vyššie citovaného rozhodcovského rozsudku a z nároku uplatňovaného v tomto konaní, nie je naplnená jedna zo zákonných podmienok pre záver o tom, že ide o *res iudicatae*. Ide o absenciu totožného predmetu konania, nakoľko v rozhodcovskom konaní si terajší žalovaný uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.962,28 eur s príslušenstvom, kým v prejednávanej veci si žalobca uplatňuje nárok na vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

18. Z obsahu rozhodcovského rozsudku ďalej nevyplýva, že by sa rozhodcovský súd prejudiciálne zaoberal rozhodcovskou doložkou. Nerozhodoval o platnosti rozhodcovskej doložky, a pokiaľ v rozhodcovskom rozsudku poukázal na rozhodcovskú doložku, urobil to len v rámci skúmania svojej právomoci, ale nie v merite rozhodovania, kde by skúmal platnosť rozhodcovskej doložky dojednanej medzi žalobcom a žalovaným.

19. Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia a uplatnenými odvolacími námietkami, odvolací súd vo vzťahu k čiastočnému späťvzatiu žaloby konštatuje:

20. Žalobca v podanom odvolaní zobral žalobu v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru späť, žiadal rozsudok v tejto časti zrušiť a vo späťvzatej časti konanie zastaviť.

21. Odvolací súd postupom podľa ust. § 370 ods. 1 až 3 CSP vyzval žalovaného, či súhlasí so späťvzatím žaloby v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

22. Žalovaný dňa 12.09.2023 oznámil odvolaciemu súdu, že s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí a uplatňuje si nárok na náhradu trov konania podľa ust. § 256 ods. 1 CSP.

23. Preto odvolací súd výkonom I. tohto uznesenia pripustil čiastočné späťvzatie žaloby, zrušil rozsudok o zamietnutí žaloby v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a konanie v tejto časti zastavil.

24. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa zamietnutia žaloby čo do prevyšujúcej časti, t. j. žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalobcu sú dôvodné.

25. Tak ako vyplýva z napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, čo odôvodnil tým, že mal v konaní preukázané, že žalovaný postúpil svoju pohľadávku voči žalobcovi v roku 2015 spoločnosti BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED a aktuálnym veriteľom pohľadávky je spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. Súd mal dokonca za preukázané, že žalobca podal v rovnaký deň žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti totožného úveru poskytnutého na základe totožnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nielen voči žalovanému, ale aj voči aktuálnemu veriteľovi, pričom už v priebehu tohto súdneho konania voči žalovanému bolo o žalobe voči aktuálnemu veriteľovi právoplatne rozhodnuté. Predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 8Csp/35/2022 bolo okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru taktiež aj určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, i nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Skutočnosť, že došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy, bola žalobcovi teda známa už v čase podania žaloby. Keďže žalovaný postúpil svoje nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ešte pred začatím tohto konania, žalovaný nie je ani pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto

spore, pretože nie je nositeľom práv a povinností z predmetného úverového vzťahu. Zistenie nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v danom prípade je samo o sebe postačujúcim dôvodom na zamietnutie žaloby, preto súd žalobu voči žalovanému ako neopodstatnenú zamietol.

26. K vyššie uvedenému záveru odvolací súd konštatuje:

27. K otázke pasívnej vecnej legitímácie žalovaného odvolací súd uvádza, že vecnú legitímáciu má tá zo strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

28. Zmluva, ktorej preskúmanie je predmetom toho konania, bola uzavretá medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom. Preto je žalovaný, aj napriek postúpeniu pohľadávky, zmluvnou stranou predmetnej zmluvy. V prejednávanej veci bola postúpená len pohľadávka vyplývajúca z tohto hmotnoprávneho vzťahu. Aj keď došlo k postúpeniu pohľadávky, tým nezanikol hmotnoprávny vzťah medzi žalobcom a žalovaným.

29. Napokon je to práve žalovaný, ktorý neprijateľné zmluvné podmienky skoncipoval a predložil žalobcovi na podpis, a ktorý by ich prípadne ešte mohol použiť aj vo vzťahu k ďalším spotrebiteľom. Ak by súd opakovane vyhlásil predmetné zmluvné podmienky za neprijateľné, je dodávateľ v zmysle ust. § 53a Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa ich ďalšieho používania, a teda výrok rozsudku by sa žalovaného priamo týkal.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Úlohou súdu prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania bude opätovne vec v zmysle vyššie uvedeného prejednať vo vzájomnej súvislosti a posúdiť dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve o úvere uzatvorenej medzi ním a žalovaným.

32. Dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. je nielen to, že ide o výrok súvisiaci, ale aj to, že v prejednávanej veci sa žalobca domáhal jednak určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a jednak určenia neprijateľných zmluvných podmienok, pričom žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zobral späť, a preto je potrebné o trovách konania rozhodnúť nielen vo vzťahu k zrušenej časti rozsudku, ale aj vo vzťahu k rozsudku v tej časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť. Žalobca si teda v konaní uplatnil viaceré nároky, pričom každý z týchto nárokov mohol byť samostatným predmetom žaloby, resp. konania. Nie je tak sporné, že každý nárok je potrebné posudzovať samostatne a správne posúdiť úspech strany sporu vo vzťahu ku každému z uplatnených nárokov. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania, vrátane nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).